

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **M. N.**, zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2020, čj. KrÚ 50692/2020/ODSH/12, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 20. 1. 2021, čj. 52 A 62/2020-49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Přelouč z 23. 9. 2020, čj. MUPC 17316/2019, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2018 (dále „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že 1. 2. 2018 okolo 09:37 hod v obci Veselí, na silnici II/342, ve vzdálenosti 60 m od čp. 140 ve směru jízdy na obec Valy překročil při řízení vozidla nejvyšší povolenou rychlost v obci o 30 km/hod. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 3 000 Kč a povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Žalovaný v záhlaví specifikovaným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí městského úřadu. Žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích zamítl výše uvedeným rozsudkem.

[3] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost v blanketní podobě 1. 2. 2021.

[4] Vzhledem k blanketní podobě kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usnesením z 10. 2. 2021, čj. 8 As 55/2021-15, stěžovatele dle § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu. Toto usnesení bylo stěžovateli do datové schránky jeho zástupce

doručeno 10. 2. 2021, kdy nabylo právní moci. Posledním dnem lhůty k doplnění kasační stížnosti tedy byla středa 10. 3. 2021. Stěžovatel byl v usnesení poučen, že pokud neodstraní vady kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Stěžovatel ve stanovené lhůtě kasační stížnost o žádné důvody nedoplnil. Nepožádal ani o prodloužení lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti tak nebylo možno v řízení pokračovat, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] O vrácení soudního poplatku Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť s otázkou, zda se zaplacený soudní poplatek má v dané situaci v plné výši vrátit, se usnesením ze 17. 2. 2021, čj. 8 As 287/2020-24, obrátil na rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. O případném vrácení soudního poplatku proto Nejvyšší správní soud rozhodne samostatným usnesením až v návaznosti na rozhodnutí rozšířeného senátu.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. března 2021

Petr Mikeš
předseda senátu